

ನತು ಬದ್ಡೆಕಿತು ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗ

ಹಿರಿಯ ಜೀವ ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತು 'ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗ'ಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಾಗಬೇಕೆ? ಸಾತ್ವಿಕ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ ತೀರಾ ವಿರಳವಾದ ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗದ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಹೊಸ ನಂಟಿಗೂ ಕಾರಣವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಥನ.

■ ವಿನು ಗಂಗೆ

ಚಿತ್ರಕೃಷಿ: ವಿಕಿ ಕಾಮನ್ಸ್

ಹೀಗೊಂದು
ಪುನರ್ಜೀವನದ
ಕತೆ

'ಕಾಡಿನ ಬೆಂಕಿ ಮುತ್ತುಗ' ಕಥೆ 'ಮರಗಳ ಕಥೆ'ಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗದ ತೀವ್ರ ವಿರಳತೆ, ಹೇಗೋ ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಂದ ಎರಡು ಸಸಿಗಳು ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಿಣುಕುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಥೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣಬಹುದಷ್ಟೇ. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ನಂತರ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ, ಅಪ್ಪ ಬಾರದ ಲೋಕದಡೆಗೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಅಪ್ಪನ ಆಶಯದಂತೆ ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋಟದೊಳಗೆ ಕಾಡು ಮರ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಡೆ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಕಟ್ಟಿ ಜಡಸ್ಥಾವರವಾಗಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಲ ಉಳ್ಳವರಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸಾವಿನ ಜಡತ್ವದಲ್ಲೂ ಚೈತನ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಒಂದು ಸುಂದರ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ; ದೇಹ ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವೆಡೆ ಒಂದು ಸಸಿ ನೆಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಫಲ ಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು, ಅಜ್ಜಿಯ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ಎಂದು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಯಾವ

ವಿಶೇಷ ಮರವಾಗಿಸಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಜಾಗದ ಕೆಲಸ ನೋಡಲು ಹೊರಟೆ. ಅಲ್ಲೇನಿದೆ! ಜತನದಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗ ಬುಡ ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಬಿದ್ದಿದೆ!

ಅಂಗನವಾಡಿಯಿಂದ ಆಫೀಸಿನವರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಜೊತೆಗಾರ ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದ್ದು ನೋವಿನ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ, ಅಗಲಿಕೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು; ಹೇಗೋ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಂದು, ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಪೋಷಣೆಯ ನಂತರ ಈಗೀಗ ಮುಖವರಳಿಸಿ ಮರವಾಗಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಪರೂಪದ ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗಕ್ಕಾದ ಗತಿ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ವ್ಯಗ್ರಳಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ, 'ಯಾರಿದನ್ನು ಕಿತ್ತವರು?'. ಹಲವು ಕೊರಳುಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೂಗಿದವು: 'ಈರಣ್ಣ'.

ಈರಣ್ಣ, ವಾರಿಗಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಾದರೂ ಸಮವಯಸ್ಸು. ಬಾಲ್ಯದ ಬೇಸಿಗೆ, ದಸರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಡನಾಟವಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿರಲಿ ಒಂದು

ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ವಿನಿಮಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ದಶಕಗಳು ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ, ಊರ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿರೋಧಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೆವು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೈವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಊರ ಜನರು ಪುಂಡನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಕ್ಕೂರಲಿನ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಗುಂಪಿನಲ್ಲೇ ಈರಣ್ಣ ಇದ್ದ. ಉಗ್ರ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತಾ ನಾನು ಅವನಡೆಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಕಂಡ ಊರ ಜನರಿಗೆ, ಈರಣ್ಣನಿಗೆ ಈಗೊಂದು ಗತಿ ಇದೆ ಅನಿಸಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ಈರಣ್ಣ, 'ಅಯ್ಯೋ, ಅದೇನು ಮುತ್ತುಗ ಬಿಡಮ್ಮ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು' ಎಂದು ತಡಬಡಾಯಿಸಿ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನೀಡಲು ಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ಅವನು ಮರಗಳನ್ನು ನೂರೇಟು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಡಿಯುವ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರ ಪ್ರತಿರೂಪದಂತೆನಿಸಿ, ನನ್ನ ನೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೆರಿತು. 'ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕೇಸರಿ ಮುತ್ತುಗ ಅಲ್ಲ! ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗ!' ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನನ್ನ